

Sygn. akt VI GC 1826/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 3 617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1826/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lipca 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 48 396,16 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w marcu 2017 roku w magazynie powoda powstała szkoda polegająca na zanieczyszczeniu składowanej kawy. Powód zgłosił szkodę pozwanemu, lecz ten odmówił zapłaty odszkodowania. Powód podkreślił, że pozwany nie kwestionuje samej wysokości szkody ani okoliczności powstania, lecz nieprawidłowo interpretuje postanowienia kodeksu cywilnego oraz ogólne warunki ubezpieczenia, iż zdarzenie powodujące szkodę nie jest objęte ochroną ubezpieczeniową, gdyż stoi to w sprzeczności z treścią art. 859¹ k.c. oraz § 6 ust. 1 pkt 10 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 sierpnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3989/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa kwestionując je co do zasady oraz wysokości.

Jak wskazał pozwany podstawą roszczenia powoda są postanowienia umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą numer (...) i zawartej zgodnie z ogólnymi warunkami umowy o numerze 05/23/09/2014. Zgodnie z treścią umowy ubezpieczenia ochroną ubezpieczeniową objęte jest magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów. Natomiast w postępowaniu likwidacyjnym ustalono, że przedmiotowa szkoda polegała na niewłaściwym otwarciu worków z kawą w trakcie realizacji usługi polegającej na udostępnianiu służbom sanitarnym towaru do prób. W ocenie pozwanego zakres działalności objęty ochroną ubezpieczeniową nie obejmuje wykonywanych czynności, której doprowadziły do powstania szkody, co uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności za szkodę. Pozwany podkreślił, że zgodnie § 6 ust. 1 ogólnych warunków umowy, o ile zakres ochrony nie został rozszerzony poprzez włączenie do umowy ubezpieczenia indywidualnych klauzul, ubezpieczenie nie obejmuje szkód powstałych w mieniu ruchomym przyjętym w celu wykonania usługi, obróbki, naprawy i innych czynności w ramach wykonywanych usług przez osoby objęte ubezpieczeniem. Klauzula taka nie została zaś przez powoda wykupiona.

Pozwany zakwestionował także wysokość dochodzonego pozwem roszczenia, albowiem szkoda we wskazywanej wysokości nie została w żaden sposób wykazana. Pozwany podniósł, że powód w sposób całkowicie dowolny przyjął kwotę, jaka miałyby mu przysługiwać z tytułu dochodzonej szkody ustalając ją na znacznie zawyżonym poziomie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności i posiadanego mienia, potwierdzoną polisą serii (...) o numerze (...), na warunkach określonych w tej polisie, w tym stanowiących integralną część umowy ogólnych warunkach ubezpieczenia.

Umowa została zawarta na okres od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia 31 grudnia 2017 roku.

Przedmiotem ubezpieczenia była odpowiedzialność cywilna w związku z prowadzeniem działalności określonej w umowie ubezpieczenia lub posiadaniem albo użytkowaniem mienia wykorzystywanego w tej działalności.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. rozszerzył zakres ochrony o ryzyka dodatkowe określone w klauzuli numer 2 – ubezpieczenie OC pracodawcy, w klauzuli numer 3 – OC za szkody w rzeczach znajdujących się w pieczy i w klauzuli numer 9 – OC za szkody wyrządzone wskutek emisji substancji niebezpiecznej.

Zgodnie z § 6 pkt 10 umowy, o ile zakres ochrony nie został rozszerzony poprzez włączenie do umowy ubezpieczenia indywidualnych klauzul, ubezpieczenie nie obejmuje m. in. szkód powstałych w mieniu ruchomym przyjętym w celu wykonania usługi, obróbki, naprawy i innych czynności w ramach wykonywanych usług przez osoby objęte ubezpieczeniem (klauzula numer 10).

Zgodnie załącznikiem numer 1 do ogólnych warunków ubezpieczenia klauzula numer 10 – OC za szkody w mieniu ruchomym przyjętym w celu wykonania usługi, polega na rozszerzeniu odpowiedzialności ubezpieczyciela na szkody rzeczowe w mieniu ruchomym przekazanym osobom ubezpieczonym w celu wykonania usługi, wyrządzone w trakcie jego naprawy, obróbki, czyszczenia, serwisu, załadunku, wyładunku lub innych usług.

ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – k. 37-43 akt, polisa – k. 50-52 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie rozszerzył zakresu odpowiedzialności o klauzulę numer 10.

niesporne

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w marcu 2017 roku wykonywał dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. usługę przechowania jej towaru w postaci worków z kawą rozpuszczalną z Laosu.

Kawa była przechowywana w workach foliowych, przy czym każdy worek zabezpieczony był plastikową opaską zaciskową i znajdował się w jeszcze jednym plastikowym worku mocno zaciśniętym na supeł. Tak zabezpieczony towar znajdował się w kartonie.

Podczas składowania towaru w magazynie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. miała miejsce kontrola inspekcji sanitarnej, w toku której pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. otworzyli 60 wskazanych przez inspektorów worków z kawą poprzez przecięcie plastikowych worków zewnętrznych, z uwagi na niemożność rozwiązania mocno zaciśniętego supła, a następnie – poprzez rozcięcie plastikowych opasek zaciskowych znajdujących się na workach wewnętrznych.

Po pobraniu próbek przez inspektorów sanitarnych pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zamknęli worki używając plastikowych opasek zaciskowych.

W trakcie procesu otwierania i zamykania worków do kawy dostały się kawałki plastiku z opasek zaciskowych i worków zewnętrznych.

zeznania świadka A. C. – protokół rozprawy z dnia 07 lutego 2018 roku – k. 66-68 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:31-00:18:15)

W dniu 23 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zgłosił (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. okoliczność zaistnienia zdarzenia w postaci uszkodzenia towaru.

zgłoszenie szkody – k. 8-12 akt

W dniu 14 kwietnia 2017 roku pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. – W. W. przesłał mailowo (...) Spółkę Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. informację o kalkulacji szkody obejmującej kwotę 15 606,50 złotych (wartość wyrobu gotowego), kwotę 32 316,66 złotych (wartość surowca) i kwotę 473 złotych (szacunkowy koszt utylizacji).

wydruk wiadomości mailowej – k. 61 akt

Pismem z dnia 28 kwietnia 2017 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. odmówił wypłaty odszkodowania podnosząc, iż działalnością objętą ochroną ubezpieczeniową jest magazynowanie i przechowywanie towarów, szkoda natomiast polegała na niewłaściwym otwarciu worków z kawą w trakcie realizacji usługi polegającej na udostępnieniu służbom sanitarnym towaru do prób, co w ocenie pozwanego nie wchodziło w zakres polisy, powód nie rozszerzył bowiem ubezpieczenia w myśl § 6 ust. 1 pkt 10 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Pismem dnia 15 maja 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. odwołał się od decyzji z dnia 28 kwietnia 2017 roku. (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. podtrzymał swoje stanowisko odmawiając wypłaty odszkodowania.

decyzja – k. 13,15, 44-45, 46-47 akt, odwołanie – k. 14 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron. Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że

ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd uznając je za wiarygodne uwzględnił także zeznania świadka A. C., która w imieniu powoda zajmowała się przedmiotową sprawą, w szczególności w zakresie, w jakim świadek wskazywała na okoliczności zaistnienia zdarzenia i przebieg postępowania likwidacyjnego, przy czym w zdaniem Sądu okoliczności te miały charakter niesporny.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 48 396,16 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną zanieczyszczeniem kawy rozpuszczalnej przechowywanej przez powoda, do czego dojsć miało w związku z działaniami pracowników powoda udostępniającym towar inspektorom sanitarnym celem pobrania próbek.

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia mienia z tytułu prowadzenia działalności magazynowania i przechowywania towarów, jak również, że w okresie objętym ochroną ubezpieczeniową, a mianowicie w marcu 2017 roku, w czasie przeprowadzania kontroli przez inspektorów sanitarnych doszło do zanieczyszczenia przechowywanej w magazynie powoda na podstawie umowy składu łączącej go z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. towaru w postaci kawy. Okoliczności tych pozwany na żadnym etapie postępowania nie kwestionował.

Pozwany jednakże zakwestionował swoją odpowiedzialność z tego tytułu tak co do zasady, jak i wysokości.

Z uwagi na stanowiska stron rozstrzygnięcia w pierwszej kolejności wymagała zatem okoliczność, czy uwzględniając treść mających zastosowanie w niniejszej sprawie postanowień ogólnych warunków umowy, stanowiących integralną część łączącej strony umowy ubezpieczenia, pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. jest zobligowany do wypłaty odszkodowania na rzecz powoda w związku z zaistniałym zdarzeniem.

Stosownie do treści art. 855 k.c. przedsiębiorca składowy odpowiada za szkodę wynikłą z utraty, ubytku lub uszkodzenia rzeczy w czasie od przyjęcia jej na skład do wydania osobie uprawnionej do odbioru, chyba że udowodni, że nie mógł zapobiec szkodzie mimo dołożenia należytej staranności.

Niesporne w sprawie było, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. rozszerzył zakres ochrony o ryzyka dodatkowe określone w klauzuli numer 2 – ubezpieczenie OC pracodawcy, w klauzuli numer 3 – OC za szkody w rzeczach znajdujących się w pieczy i w klauzuli numer 9 – OC za szkody wyrządzone wskutek emisji substancji niebezpiecznej oraz że nie dokonał on rozszerzenia ochrony ubezpieczeniowej o klauzulę numer 10 – OC za szkody w mieniu ruchomym przyjętym w celu wykonania usługi.

Stosownie do treści załącznika numer 1 do ogólnych warunków ubezpieczenia „Klauzule rozszerzające zakres ubezpieczenia” wykupiona przez powoda klauzula numer 3 – OC za szkody w rzeczach znajdujących się w pieczy, pod dozorem lub kontrolą nie obejmowała szkód rzeczowych polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie rzeczy przyjętych w celu wykonania ich obróbki, czyszczenia, naprawy lub innych podobnych czynności, powstałych w czasie ich wykonywania (chyba, że umówiono się inaczej dokonując rozszerzenia zakresu ubezpieczenia o stosowną klauzulę, co bezspornie w sprawie nie miało miejsca).

A zatem przyjąć należało, że ochrona ubezpieczeniowa na podstawie łączącej strony umowy obejmowała m. in. szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie rzeczy znajdujących się w pieczy, pod dozorem lub kontrolą powoda, za wyjątkiem szkód rzeczowych polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie rzeczy przyjętych w celu wykonania ich obróbki, czyszczenia, naprawy lub innych podobnych czynności, powstałych w czasie wykonywania tych czynności.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu nie sposób podzielić stanowiska pozwanego, że w niniejszej sprawie odpowiedzialność pozwanego została wyłączona z uwagi na nierozszerzanie ochrony ubezpieczeniowej o klauzulę numer 10, szkoda została bowiem wyrządzona w mieniu ruchomym (tj. kawie rozpuszczalnej) przekazanym osobom ubezpieczonym w celu wykonania usługi składu (przechowania), a nie w celu naprawy, obróbki, czyszczenia, serwisu, załadunku, wyładunku lub innych podobnych czynności i do szkody nie doszło w czasie ich wykonywania. Jak wynikało bowiem z postępowania dowodowego do uszkodzenia towaru przyjętego w celu jego przechowywania, które to uszkodzenie polegało na zanieczyszczenia kawy, doszło w czasie udostępniania kawy inspektorom sanitarnym w celu pobrania przez nich stosownych próbek.

Zdaniem Sądu okoliczności tej, tj. pobrania próbek towaru spożywczego inspektorom sanitarnym, nie sposób uznać nie tylko za naprawę, obróbkę, czyszczenie, serwis, załadunek, czy wyładunek rzeczy znajdujących się w piecy powoda, ale także za inną podobną czynność, o jakiej mowa w zakresie wyłączającym w klauzuli numer 3. Przedmiotowa czynność tj. umożliwienie pobrania próbek towaru spożywczego inspektorom sanitarnym wynikała z konieczności poddania się administracyjno – prawnym obowiązkom z tytułu granicznej kontroli sanitarnej prowadzonej jednocześnie z kontrolą celną, do czego przedsiębiorstwo składowe zobowiązane jest na podstawie odrębnych przepisów wynikających z ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 149 ze zmianami) oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 08 grudnia 2011 roku w sprawie wykazu towarów, które podlegają granicznej kontroli sanitarnej (Dz. U. z 2011 roku, numer 272, poz. 1612).

Reasumując, towar w postaci kawy rozpuszczalnej został przyjęty przez powoda w celu wykonania usługi składu (przechowania, czyli sprawowania pieczy), a nie w celu wykonania jego obróbki, czyszczenia, naprawy lub innych podobnych czynności. Nadto w żadnej mierze szkody, do której doszło w czasie pobierania próbek, nie sposób uznać za szkodę, do której doszło w czasie wykonywania naprawy, obróbki, czyszczenia, serwisu, załadunku czy wyładunku lub innej podobnej czynności.

Podstawowym obowiązkiem powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w ramach natomiast umowy składu, której przedmiotem jest przechowanie towaru, było sprawowanie pieczy nad towarem w postaci kawy rozpuszczalnej powierzonym mu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. i w tym zakresie powód rozszerzył ochronę świadczoną przez pozwanego na podstawie łączącej strony umowy dokonując wykupienia klauzuli numer 3 obejmującej obowiązek ubezpieczyciela pokrycia szkód (podlegających na ich uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie) w mieniu powierzonym pieczy powoda, pod jego dozorem lub kontrolą.

Nie ulegało wątpliwości, że towar w postaci kawy rozpuszczalnej znajdował się w piecy powoda, albowiem przechowywany był w jego magazynie na podstawie umowy łączącej go z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż.. Zatem, stosownie do treści art. 855 k.c., za szkody powstałe w tym towarze polegające na jego zanieczyszczeniu kawałkami plastiku, odpowiedzialność ponosił powód, a tym samym – wobec rozszerzenia ochrony ubezpieczeniowej poprzez wykupienie klauzuli numer 3 – pozwany, co przesądza o jego odpowiedzialności – co do zasady.

Odnosząc się natomiast do wysokości szkody, zważyć należy, że zakres odpowiedzialności pozwanego określa art. 361 k.c., zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono, przy czym ciężar wykazania tych okoliczności tj. wysokości szkody, ciąży w niniejszej sprawie zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu na powodzie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany zakwestionował wysokość dochodzonego pozwem roszczenia wskazując, że została ona określona przez powoda w sposób zupełnie dowolny i w żaden sposób nie została wykazana. W odpowiedzi na powyższy zarzut, powód podniósł, że pozwany nigdy nie kwestionował wysokości

szkody w toku postępowania likwidacyjnego, zaś stosowne wyliczenie otrzymał bezpośrednio od poszkodowanego mailem z dnia 14 kwietnia 2017 roku, czemu pozwany nie zaprzeczał.

W ocenie Sądu powód nie sprostował wymaganiom udowodnienia wysokości szkody, przy czym Sąd nadmienia, że niekwestionowanie w toku postępowania likwidacyjnego określonych okoliczności, nie pozbawia pozwanego możliwości podniesienia co do tych okoliczności zarzutów w toku postępowania sądowego. W sposób zdecydowany należy bowiem odrzucić stanowisko powoda, według którego okoliczności faktyczne skutkujące odpowiedzialnością pozwanego miałyby być wykazane poprzez sam fakt, że na etapie postępowania szkodowego (przedsądowego) pozwany nie odnosił się bezpośrednio do kwestii związanych z wysokością szkody, koncentrując się na zaprzeczaniu jego odpowiedzialności w świetle postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia. Uznając bowiem brak swojej odpowiedzialności co do zasady, w ocenie Sądu, strona pozwana mogła bowiem, na etapie przedsądowym, pominąć szczegółową ocenę wszystkich okoliczności faktycznych dokonaną w aspekcie procesowego obowiązku wykazania przez powoda poniesionej szkody ciężącego na nim stosownie do treści art. 6 k.c. (tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 09 października 2012 roku, sygn. akt I ACA 951/12).

Tymczasem w niniejszej sprawie mimo, że pozwany już w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionował wysokość szkody wskazując, że jest ona dowolna i nie znajduje oparcia w żadnym przedstawionym dowodzie, powód nie przejawiał w tym zakresie inicjatywy dowodowej ponad przedłożenie – znanego już stronom z postępowania likwidacyjnego – wydruku wiadomości mailowej zawierającego dokonaną przez pracownika poszkodowanej spółki (...) kalkulację przedmiotowej szkody określonej jako wartość wyrobu gotowego w kwocie 15 606,50 złotych, wartość surowca w kwocie 32 316,66 złotych i szacunkowy koszt utylizacji w kwocie 473 złotych, co w ocenie Sądu jest dalece niewystarczające do uznania, że wysokość ta (wysokość szkody) została udowodniona, zwłaszcza w sytuacji jej kwestionowania przez pozwanego. Powód odnośnie tej okoliczności nie zaoferował żadnego innego dowodu, w tym dowodu pozwalającego Sądowi na jakiegokolwiek zweryfikowanie powyższych kwot, czy ustalenie, w jaki sposób zostały one obliczone (odnośnie takich okoliczności, jak: ilość kawy, która została zanieczyszczona, czy podlega ona dalszemu wykorzystaniu, czy utylizacji itp.), pod kątem zarzutu dotyczącego dowolności w określeniu tej kwoty i jej zawyżenia. Na marginesie jedynie wskazać należy, że wydruk wiadomości mailowej jako niepodpisany nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c., jest co najwyżej początkiem dowodu na piśmie i w sytuacji kwestionowania wysokości szkody nie może stanowić miarodajnego dowodu na tę okoliczność. W tym zakresie uznać więc należało, że powód, wbrew obciążającemu go obowiązkowi dowodowemu, nie sprostował mu i nie wykazał tej okoliczności.

Mając powyższe na uwadze, uznając, że pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. ponosi co do zasady odpowiedzialność za zaistniałą szkodę oraz uznając, że powód nie udowodnił jej wysokości, Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 805 k.c. w zw. z art. 855 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario, oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej niniejszą sprawę na rzecz pozwanego jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 3 617 złotych, na którą składa się kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej za pełnomocnictwo oraz kwota 3 600 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalonego w oparciu o § 2 punkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami). Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 12 marca 2018 roku